

la selvillä siitä, mikä edistää elämää ja mikä sitä ehkäisee ja me levitämme tätä tietoa paljon suuremman määrässä kuin sitä milloinkaan ennen on levitetty. Pian me myöskin tulemme opettamaan nuorisolle heidän rummuksensa elimet ja niiden toiminnan, siirtämisvoiman pyhyyden, aivan yhtä luonnollisesti ja yhtä välttämättömänä tulemme pitämään sen selittämisen kuin nykyään pidetään tavaamaan ja lu-

kemaan opettelemista. Me tulemme tekemään yhä vaikeammaksi sekä miehelle että naiselle ruumiinsa ja sielunsa saastuttamisen, siitä syystä, että me emme selitä heille ainoastaan huonon elämän tuottamaa turmelusta, vaan vielä tärkeämmänkin asian, nim. että luonto palkitsee runsaasti ja yltäkylläisesti puhtaan ja luonnollisen elämäntavan.

Kiertokatsaus

ONKO TULOSSA PANIIKKI? Sikäti kuin vuosi lähene loppuaan, alkoi käydä yhä ilmeisemmäksi, että Amerikan taloudellista elämää uhkaa paniikki, — ehkä tuhoisampi kuin yksikään edellinen. Vuoden alussa vielä keuhuttiin erinomaista "prosperityä" — hyvää aikaa — joka muka vallitsi maassa ja totta oinkin, että vuoden ensimmäiset kuukaudet vielä osoittivatkin jonkinlaista vilkkautta liiketoiminnan alalla. Mutta se oli vaun jonkinlaista "lopun alkua" ja tarkkanäköinen yhteiskunnallisten olojen seuraaja ei voinut olla näkemättä, että toista oli tulossa, — että ennen vuoden loppua oli astuttava siihen kuiluun, johon kapitalistinen tuotantotapa määrättyjen ajanjaksojen jälkeen uudelleen ja uudelleen ajan tuottajaluokan.

Nykyaikainen keskittynyt trustien järjestämä suurtuotanto tosin ei aiheuta paniikkia yhtä paljon kuin entisinnä "vapaa kilpailun" aikoina siitä syystä, että "vapaassa kilpailussa" ilmenevä täysin järjestymätön tuotanto synnyttää liikatuotantoa. Mutta liikatuotanto on kuitenkin nykyin lähestyvään pauliinkin syynä. Vaikka suurkapitalismi paremmin järjestäen tuotannon ja poistaa osan siinä vallitsevasta säännöttömyydestä saakin aikaan suuremman tasapuolisen kysynnän ja tarjonnan välillä, niin sittenkään ei se voi poistaa sitä kapitalistisen järjestelmän kironsta, että työväenluokan täytyy nähdä nälkää sen vuoksi, että se valmistaa tilan paljon ruokaa ja kärsii

vilua sen vuoksi, että se valmistaa liian paljon vaatteita tai rakentaa liian paljon rakennuksia.

Trustienkin vallassa ollen jää voimaan se tosiasia, että työväenluokka ei jaksaa ostaa takaisin itse valmistamansa tavaran neljääkymmentä prosenttia suuremmalla summalla kuin minkä se saa palkakseen. Ja näin uudistuu paniikin kiertokulku. Tavarointa valmistetaan esim. 100 miljoonaa edestä, siitä maksetaan työläisille ehkä 60 miljoonaa. Riistäjäljuokka kuluttaa siitä noin 5 miljoonaa, köyhälistön pitäisi ostaa loput ja se tarvitseisikin sen, mutta kun se on saanut palkkseen ainoastaan 60 miljoonaa, niin jää 35 miljoonan edestä tavarointa myymättä. Osa siitä koetaan "tumpata" ulkomaille, mutta niidenkin ostokyky on rajoitettu ja onhan sielläkin kullakin oma riistäjänsä ja myyjänsä. Krisin täytyy tulla ja se tulee. Se on ovemme edessä.

Vuoden kuluessa on suljettu suunnaton määrä tehtaita ja kaivosteollisuuden samoin kuin puutavaraiteollisuuden alalla on tuotanto suuresti rajoitettu. Ei ole vielä saatavissa tarkkoja tilastoja siitä, kuinka suuri tuotannon väheneminen itse asiassa on, mutta parhaan vastauksen tässä suhteessa antaa meille työttömyyden hirvittävä määrä kaikkialla maassa. New Yorkissa on useita satoja tuhansia työttömiä, samoin muissakin idän kaupungeissa ja niiden määrä kasvaa päivä päivältä. Keskiavaltioista tiedotetaan, että tehtaita suljetaan ja työttömien

armeija kasvaa. "Kultaisessa lännessä" on sama näky. Kaivannot toimivat tuntuvasti vähennetyllä voimalla, lännen puutavarateollisuus on lamaan-nustilassa ja Californiaan mailmannantelyhumpuukilla houkutteltua suunnatonta työlläisjoukkoa uhkaa nälkäkuolema. Muutamissa lännen kaupungeissa, kuten Seattlessa, on työttömäin epätoivoa peläten oltu pakoitettuja järjestämään hätäaputoita.

Tällainen taloudellinen taantumus ei kuitenkaan ole havaittavissa vain Yhdysvalloissa. Eurooppakin kulkee varmasti yleistä paniikkia kohtaan. Saksa saapuneet tiedot kertovat työttömyyden hirvittävästä lisääntymisestä ja samallaista kuulun muistakin maista. Rahamarkkinat ovat masennustilassa, uusiin yrityksiin ei ryhdytä, entisetkin suljetaan. Kapitalismi pakottu syömään oksennuksensa. Työläiset saavat siitä runsaimman osan.

"Milwaukee Leader" mainitessaan Milwaukeeessa vallitsevasta työttömyydestä, jonka se sanoo olevan suuremman kun mitä sitte viime paniikin on nähty, lausuu mm. seuraavasti:

"Ei voiteta mitään sulkemalla silmät tosiasioilta. Meillä on edessämme tavattoman suuri työttömyyden probleemi.

"Ei voida enään koskaan Yhdysvalloissa odottaa sitä, että säännöllisesti uudistuvan, nykyisen tuotantotavan kokoonluuhistumisen kautta työttömäksi joutuneet työlliset taaskin jättäisivät kotinsa ja lähtisivät suurina joukkoina kulkemaan maan äärestä toiseen turhaan etsien työtä.

"Kysymystä ei ratkaista pakoitannalla kelvottoman järjestelmän uhreja "liikkumaan eteenpäin." Problemi on ratkaistava inhimillisellä ja siivolla tavalla. Kaupunkien, kuntien, valtioiden ja tarpeen vaatiessa koko kansakunnan on pantava keinonsa käytäntöön hädän lieventämiseksi."

Milw. Lead. on epäilemättä oikeassa otaksuessaan, että Amerikan työväki tällä kertaa ei tule olemaan hakusijat piiskatun koiralauaman tavoin lähemmään kerjuuretkelle ympäröivän maan. Mutta toivomus, että "kaupungit, kunnat, valtio ja kansallinen hallitus" nyt enempiä kuin ennenkään huomaisivat tarpeelliseksi ryhtyä toimiin työttömyyden lieventämiseksi, on kylläkin ilmasa liehuva. Edellämäinitsemmame Seattlea koskeva tapaus, niin vähäinen kun se onkin, on epäilemättä poikkeustapaus. Amerikan kapitalistiluokalta ei voida odottaa edes senkään verran

keukonäköisyyttä, että se itsensä turvatakseen epätoivoon syöstyistä joukoista ryhtyisi mihinkään toimenpiteisiin. Varmastikin Amerikan kapitalistiluokka, joka periaatteellisesti aina ja kaikkialla vastustaa kaupunkien ja kuntien "sekaantumista tuotannon järjestämiseen," tämänkin hädän edessä pitää tuon prinssiin loukkaamattomana pitämistä tärkeämpänä kuin minkään muun, eikä turvaudu muihin keinoihin kuin ennen koeteltuihin, — väkivallalla koettaa pitää kurissa nälkään syökemänsä joukot. Mutta tosiasiaaksi jää silttenkin, että tällä kertaa joukot eivät lähde liikkeelle ja bajalle niin kuin ennen. Vuosien varrella on opittu monta läksyä eikä huonoimmitenkaan ole opittu sitä, että kapitalismin kynnet ulottuvat kaikkialle, sama minne neene. Työläiset puristetaan seinää vastaan, mutta he eivät nyt yritä heittäytyä mahalleen ja ryömiä pakoon ahdistajain jalkojen välistä. Meillä on tulossa tapahtumarikas taistelujen vuosi.

Kuluneen vuoden **JÄRJESTÖMME** kana on Amerikan **TILANNE**, suomalainen **socialistien VALOA**..... **tijärjestö** tuntuvasti vaurastunut. Jäsenmäärä osastoissamme on lisääntynyt usealla tuhannella ja toiminta monessa suhteessa vakiintunut. Siitä saakka kun suomalainen sosialistinen liike tässä maassa alkoi juurtua ja valloittaa suomalaisen väestön pois ahdasmielisyiden puitteisiin pinkotetuista "kansallisista" y. m. seuroista, on liikkeen kulku ollut yhtämittaista edistymistä, jonka rinnalle muut suomalaisten harastukset ovat huvenneet kokoon surkeaan mitättömyyteen. Toinen vanhoillinen lehti toisen jälkeen on laannut ilmestymästä ja elossa vielä olevat hoipuvat elämän ja kuoleman välillä. Mikäli niilläkään enää voi olla elämisen mahdollisuutta, pakoituvat he peittelemään nurkkakuntiansa tunteita asioissa, joissa ennen, suomalaisten tietämättöminä ollen, häikäilemättä puolustivat rahavallan intressejä. Niinpä esim. Kuparisäärenlakossa on joitentenkin lehtien, jotka vielä Minnesotan lakon aikana tekivät mitä avoiminta ja häikäilemättömintä palvelusta trustille, täytyntynyt — niin vastahakoista kuin se lehtien omistajille onkin ollut — ainakin näennäisesti asettua työläisten puolelle. Pukinsorkka on tietysti vähän väliä pistänyt tällaisen sympati-seeraamisen alta, ja sisimpänä toivo-

na tällä politikalla on tietenkin ollut epätoivoinen ajatus, että vielä kerran — ja tällä kertaa toisilla keinoilla kuin ennen — saataisiin suomalaiset kerääntymään luohistuvan "kansallisen" ja kirkollisen huijausliikkeen ympärille. Mutta että menettelytapoja näin on täytynyt muuttaa, todistaa, kuinka suuresta määrin sosialistisen liikkeen aikaansaama herätys suomalaisten keskuudessa on voinut tunkeutua suomalaisten elämään.

Suomalaisen sosialistisen lehdistön vaurastuminen ja etenkin se seikka, että tämä lehdistö leviiä ainakin kaksi kertaa niin suurelle tilaajamäärälle, kuin järjestössämme on jäseniä, samoin kuin myöskin se seikka, että suomalaisesta sosialistisesta sanomalehdistöstä löydämme yleissivistyksellisiäkin suhteessa pätevimmän ja monipuolimmassa sisällön, on hyvä todistus siitä voimasta, jolla luokkatietoisuus on levinnyt suomalaisten keskuuteen.

Mutta vielä suuremmassa määrässä näemme kaiken edelläolevan, kun huomaamme, että liikkeemme muillakin henkisen kehityksen aloilla on valloittanut itselleen määrävään aseman ja ottanut ohjekset omiin käsiinsä. Amerikan suomalaisen sosialistiliikkeen toimesta kustannettu kirjallisuus on muutamassa vuodessa suuremmoisesti edistynyt sekä määräänsä että laatuunsa nähden. Tulemme johonkin seuraavaan "Säkenien" numeroon kokoomaan tarkempia tilastoja tässä suhteessa, mutta jo pintapuolinenkin katsaus osoittaa, että vuosi vuodelta on Amerikan suomalaiseen sosialistiseen kirjallisuuteen lisätty suuri joukko arvokkaita teoksia, sekä alkuperäisiä että käännöksiä. Että on käännetty monta tärkeätä Amerikan sosialistiliikettä je yleensä yhteiskuntaoloja kuvaavaa teosta, osoittaa sitäkin, että aletaan tuntea lähemmän yhteyden maan yleisen työviieliikkeen kanssa välttämättömäksi.

Suomalaisten sosialistiosastojen kirjallisuusseurat ja asiamiehet välittävät ainakin 75 prosenttia kaikesta maahan leviävästä suomalaisesta kirjallisuudesta. Ja tämä pitää paikkansa myös Suomesta käsin tulevaan yleissivistykselliseen kirjallisuuteen nähden, jonka välittäminen Raivaajan suuren kirja-kaupan perustamisen jälkeen vähitellen kaikissa suhteissa siirtyy meikäläisten käsiin. Liikkeen juurtumista on nim. luonnollisesti seurannut suurempi taloudellinen toimintakyky ja kaikki Amerikan suomalaisten sosialistien liikkeet nykyään ovat liikesuhte-

siinsakin nähden voimakkaita tekijöitä, jonka hyvin todistaa, lyhytkin silmäys siihen suhteellisesti suurennoiseen liikevaihtoon, jonka uämä liikkeet edustavat. Viime vuoden tilikertomusten mukaan ovat Työmies, Raivaaja ja Toveri tehneet liikettä yhteensä noin 250,000 dollarin edestä. Tämä summa edustaa suuren määrän kulttuurityön arvoja.

Kun tämän ohella mainitsemme, että suomalaisten sosialistien omia rakennuksia on kohonnut ympäri maan kuin sienien sateen jälkeen, että niissä suoriteten kasvatus- ja valistustyön sivistyksellinen samalla kuin luokkatietoisuuden arvo on lakkaamatta kohonnut kooten sen ympärille yhä kasvavan joukon ulkopuolisia ja että oma oppilaitoksemme on kasvanut ja edistynyt, niin on meillä kylläkin syytä tuntea luottamusta voimaamme.

Ja mitä on ennen niin navakasti sosialistista liikettä vastaan taistelleilla "kansallisilla" asetettava vastapainoksi kasvavaa vaikutustamme vastaan! Vuoden kuluessa emme ole nähneet niiden keskuudessa ilmestyneen yhtään ainoata kirjallista teosta, lukuunottamatta jotakin pahanpäiväistä Kalevan ritarien vihkosta. Ehkä on painettu uusi painos jostakin unikirjasta sekä synodan joitakin "uskonnollisia" vihkosia. Siinä kaikki. Heidän sivistysharrastuksensa supistuvat johonkin tympäsevään salaseuraloitsumiseen ja suuriin suunnitteluihin laulajaretkistä, jotka nekin kiviuvat kokoon ennenkuin pääsevät kunnolleen alkuun. Sellainen toiminta on joittenkin vanhoillisimpien hiljaisla mätänemistä, — ja mitäpä sitä suree. Nuorisio on meidän ja tulevaisuus on meidän.

Edellä oleva selostus liik-
.....JA keemme tilanteesta asettaa
VARJOA. otualalle sen valoisimmat
ja toivorikkaimmat puolet.
Niitä tietääkin tarkastaa saadaksemme
me uutta rohkeutta toiminnassamme.
Mutta itsekylläisyyteen se ei
saisi johtaa meitä, sillä työtä on tehtävänä
vielä paljon, ennenkuin voimme edes
osapuulleen sanoa olevamme tehtävään
tasalla. Suomalaisen järjestön toiminta
on olojen pakosta etupäässä kääntynyt
sisäänpäin, raivaustyöhön etupäässä
suomalaisella pohjalla. Edelläolevat
saavutukset ovatkin tuloksia siitä, —
mutta samalla on tällainen kiihkeä
toimintamme omassa nurkissa vierottanut
meidät liian suuresta määrin maan
yleisiä kysymyksiä ja luo-

nut maaperän sisäisille ristiriidoille. Kun tähän asti vain vähemmässä määrässä on voitu osastoissa seurata maan yleistä politiikkaa ja ottaa siihen osaa, samoin kuin tämmö maan taloudellisten järjestöjen toimintaan, niin on sitä enemmän jäänyt aikaa jauhaa keskinäisiä persoonajuttuja ja arvostella maan työväenliikettä sekä osanottoa siihen liian teoreettiselta kannalta, jolloin tosiasiat ovat saaneet väistyä mielikuvitelmiensa tieltä.

Niinpä meidän n. a. suuntajutuissa on suhtauduttu Amerikan työväenliikkeen tavalla, jossa ilmenevä pinta-puolisuus ja Amerikan taloudellisten järjestöjen todellisen toiminnan sekä käytännöllisen työväenliikkeen luonteeseen tuntemattomuus on joskus saanut aikaan sitäkin, että suomalaiset, jotka muuten ovat aina valmiit tukemaan työläisten järjestymistä, ovat joutuneet sitä muutamissa tapauksissa nujertamaan tahi ainakin vastustamaan. Mutta epäilemättömän tosiasia on se, että viime vuosi, jonka kuluessa taloudellinen tilanne on pakottanut Amerikan unionisteja entistä suuremmassa määrässä avoimeen luokkataisteluun, johon suomalaisetkin joutuivat käytännöllisesti ottamaan osaa, samalla kun sekin selkka, että Amerikassa ilmenevä ja jonnekin verran suomalaisten suosiota saanut syndikalistinen liike on auttamattomasti menettänyt pontensa, selvitti ilmapuoleen ja toivottavasti nyt alkava vuosi tapaa meidät suuremmalla suvaitsevaisuudella ja harkinnalla suhtautuvina työväen luokkataisteluun yleisiin kysymyksiin.

Arveluttavin puoli meidän "suuntariidoissamme" on ollut se, että niiden kestäessä on jossakin määrin kehittyneet järjestyneitten toimintamuotojen loukkaamista, jonkinlaisen, kenen yksilön tahansa kuvitteleman "joukkotahdon" asettaminen tärkeämmälle sijalle kuin sen ainoan joukkotahdon, joka työväenliikkeissä edustaa toiminnan perusteen, nim. edustajakokousten päätösten ja näitä päätöksiä valvomaan ja toteuttamaan asetettujen toimikuntien auktoriteetin ylläpitäminen. Tällainen asiantila on aikaansaanut selkkauksia viime kesänä lännellä ja nyt jossakin määrin idässäkin. Mutta monivuotinen järjestötyön luoma vaisto että järjestö on pidettävä kaikeista seikoista huolimatta cheänä, on kuitenkin ollut sikäi voimakas, että suuremmista ristiriidoilta on päästy sellaisien ilmiöitten ohi. Mitä niistä enään on jäänyt katkeruutta ja väärinkäsityk-

siä, niin niiden selvittäminen tapahtuu tänä kevänä pidettävissä piirikokouksissa, ja toivottavasti voimme tänä vuonna ylläpitää suurempaa tasapainoa järjestön sisässä. Paras keino tällaisten ristiriitojen asettamiseksi on kuitenkin yhä kiinteämpi yhtyminen Amerikan työväenliikkeeseen, osanotto siihen, ei suomalaisina, vaan Amerikan sosialisteina.

□ □ □

Kirjallisuutta

Työn Orjat. Toverin kustannusyhdistön toimesta on edellämainitulla nimellä ilmestynyt тов. J. O'Neilin kirjoittaman "Workers in American History"-nimisen kirjan suomennos. Kirja kuvaa Amerikan työläisten oloja etenkin siirtokuntien ja vallankumouskauden aikana sekä tarjoaa paljon mieltäkiinnittäviä tietoja siitä luokkaveikeilystä ja luokkasalaliittoutumisesta, jota Amerikan "kunniakas" vapaushistoria on ollut. Amerikan historian kuvana suomenkielinen kirjallisuus on tähän asti ollut erittäin niukka ja jokainen lisäys siihen on tervehdittävä mielihyvällä. Nyt ilmestynyt kirja omaa sitä paitsi sen kiitettävään ominaisuuden, että se ei ole pelkkä tapahtumien kuiva selostus, vaan on niin mieltäkiinnittävästi ja kevyesti kirjoitettu, että sitä lukee kuin "jännittävää romaania." Mutta tyylinsä keveydestä huolimatta se sisältää suunnattoman joukon historiallisia tosiasioita, muodostaen armottoman tuomion Amerikan luokkavallalle.

Kirja maksaa sidottuna ainoastaan yhden dollarin ja sisältää 320 sivua. Jokaisen olisi hankittava se itselleen.

Uutuuksia tulossa. Kustannusyhdistöitten toimesta on tulossa tämän vuoden aikana suuri määrä arvokasta kirjallisuutta.

Sosialistinen laulukirja nuotteineen valmistuu piakkoin Toverin kustannuksella. Se sisältää parhaat tunnetut työväenlaulumme ja sitäpaitsi useita uusia sävellyksiä. Sellainen kirja täyttää kauan tunnetun tarpeen ja epäilemättä tulee vaikuttamaan laulunnon herättämiseksi osatoissamme.

Valmistumisillaan on myöskin I. a. s. ten laulukirja, joka niinkään varustetaan nuoteilla. Mikäli meille on ilmoitettu, lasketaan nämä kauan kaivatut teokset julkisuuteen helmikuun aikana.

Syndikalismi, Industrialistinen unionismi ja Sosialismi. John Spargon kirjoittama tämän niminen teos ilmestyy piakkoin suomenkielisenä Raivaajan kustannuksella. Suomenkielellä ei tietäksemme ole tässä maassa, enempää kuin Suomessaakaan, vielä julkaistu yhtään teosta, joka valaisisi paljon keskustelun alaisena olevata kysymystä syndikalismin luonteesta ja suhteesta muihin työväen liikkeeseen. Kirja varustetaan suomentajan, S. Nuortevan kirjoittamalla lisäluvulla, joka täyttää muutamia kirjassa olevia aukkoja ja erikoisesti esimerkkejä syndikalistisista harrastuksista ja niiden luonteesta suomalaisen sosialistiliikkeen keskuudessa.

Kuulu — The Chasm — on tunnetun amerikkalaisen kirjailija, Graham Crokin kirjoittama romaani, joka kuvaa Venäjän vallankumousliikettä kosketellen myöskin Suomen tapahtumia vastaavalta ajalta. Siitä muodostuu yksi huomattavimpia kaunokirjallisia teoksia, mitä tällä mantereella on suomenkielisenä ilmestynyt. Kirja parhaiten valmistuu Raivaajan kustannuksella. Suomennustöön on suorittanut tov. A. B. Mäkelä, joka jätettyään majakkamestarin toimen on Englannin kuinkaan palveluksesta kokonaan siirtynyt parhaalle alalleen, joten voimme odottaa sieltä pian muutakin henkistä virkistystä.

Puusepän kutsumus — The Call of the Carpenter. Tämä kirja kunokirjallisessa muodossa käsittelee kristinuskon alkuperäisiä ihanteelliskommunistisia harrastuksia ja luo mieltäkiinnittävän kuvan natsarealaisesta puusepästä, joka aikoinaan nousi edustamaan aikansa vapausihanteita. Kirja on laadittu tavalla, joka tekee siitä erittäin voimakkaan agitatsioonikirjan nykyistenkin vapauskäsittöiden kannalta katsoen. Suomennustöön on suorittanut K. Tähtelä ja kirja ilmestyy lähimmässä tulevaisuudessa Työmiehen kustannusyhtiön toimesta.

Uusi akuperäinen romaani, jonka on kirjoittanut Eemeli Parras, kuuluu olevan työn alaisena Työmiehen kustannusyhtiöllä.

Luennoitsijan opas. Toverin kustannuksella ilmestyy tämän vuoden aikana S. Nuortevan kirjoittama "Luennoitsijan opas," joka tekee sisältämään ohjeita osastojen keskuudessa paikallisilla voimilla toimeenpantaviksi aijotuille luentokursseille. Kirja sisältää valmiiksi laadittuja kaavoja ja

"runkoja" enemmän kuin sadalle luentonolle ja samalla selkkaperiisistä ohjelta teoksista ja niistä haettavaista kohdista, joiden perusteella ken hyvänsä tietoinen ja älykäs toveri voi valmistaa asiallisia luentoja. Sellainen kirja epäilemättä tulee olemaan hyvänä apuna valistustyöllemme osastojen jäsenten keskuudessa.

□ □ □

Taistelutantereelta

Puoluelehtien toimitukset. Viime vuoden loppupuolella on tapahtunut paljon muutoksia puoluelehtien toimituksissa. "Toveri" on vienyt rekordin kaikista, sillä siellä on ollut vuoden kuluessa neljä eri vastaavaa toimittajaa, — vuoden alussa S. Nuorteva, kesällä J. Viita, syksyllä väliaikaisesti S. Syvänen ja nyt on M. Hahl, jätettyään Työkansan vastaavan paikan, tullut valituksi Toverin vastaavaksi toimittajaksi. A. Riissanen erottua Työmiehen toimituksesta valittiin erittäin kiivaan "vaalitaistelun" jälkeen Työmiehen vastaavaksi toimittajaksi S. Alanne. Toveri A. Colemanin kuoleman jälkeen avoimeksi jääneelle "Säkenien" toimittajapaikalle on siirtynyt S. Nuorteva. Toveritarkin muutti toimitukseensa Lyydi Korvolan erottua toimestaan ja tilalle tuli valituksi Esther Laukki. Kun tähän vielä lisäämme että Amerikan molemmat suomalaiset pilalehdet ovat tämän vuoden aikana taas vaihtaneet toimittajansa ja Viikälukaan on sieltä pois muuttaneen "Kalle Aleksanterin" tilalle tullut Suomesta tunnettu novellikirjailija Kalle Riissanen, niin näemme, että ainoastaan Raivaaja on säästynyt suuremmista peräsinmiesten muuttamisista.

S. Järjestön toimeenp. komiteaan on saamiemme tietojen mukaan tulleet valituksi K. Tuhkanen, J. Maunus, A. Törnqvist, J. Martinmäki, W. Bowers ja R. Palm. Kielenkääntäjäsihteeriksi on ledelleen valittu J. Sarlund.

Piirikokoukset pidetään piakkoin. Itäpiirin piirikokous on helmikuussa ja sitä ennen keskipiirin kokous. Kummassakin luultavasti pestään "suunta-pyykin" viimeiset jätteet, mikäli asioiden luonnollinen kehitys ja liiallisen kiikhon lauhuminen ei ole tätä "pyykin" jo muuten pessyt puhtaaksi. Länsipiirin edustajakokous pidetään huhtikuussa ja viimekesäisistä ankarasta mielen temmellyksestä saattoi olettaa, että siellä erikoisella innolla odotetaan

tätä kokousta voidakseen uudelleen otella "asioista". Mutta päättäen siitä, että joku osasto, joka "suuntajuuksissa" edusti länsipiiriin vähemmistöä, on ehdottanut, että kokousta ei ollenkaan pidettäisi, voi olettaa, että sielläkin palaa rauha maahan ja ihmisille hyvä tahto, joka onkin sekä toivottavaa että luonnollista. Mutta itse piirikokouksen pitämistä ei silti pitäisi laiminlyödä. Edustajia kuitenkin kokoon tuu Toverin yhtiökokoukseen ja keskusteltavia asioita on aina, niin kauan kuin järjestöimme toiminta kaipaa edistämistä, eikä piirikokouksen pitäminen lisää sanottavasti kuluja, edustajia kun kuitenkin täytyy lähettää.

Työväen-Opiston uusi lukukausi alkoi tässä kuussa. Vuoden loppupuolella oli Opiستolla noin 70 oppilasta, joka määrä joulun aikana lienee lisääntynyt. Oppilaitten joukossa on tänä vuonna huomattava määrä maassa kauemman aikaa olleita, — maassa syntyneitäkin, — joka tosiasia on todistuksena siitä, että liikkeemme pystyy vetämään puolelleen ja amerikalai-stuneenkin nuorison, joka tähän asti on pysynyt miltei kokonaan vieraana suomalaisten toiminnalle.

Laajat agitaattorikurssit pannaan toimeen Fitchburgissa, Mass. helmikuussa ja pidettävän piirikokouksen yhteydessä. Kurssit tulevat kestämään kolmatta viikkoa ja luentoja pidetään sekä päivisin, että iltoina. Luentoaineina tulee olemaan Sosialismin historia, Amerikan historia, Valtio-oppi, Kansallispolitiikka, Työväensuojelulainsäädäntö, Sosialismin taloudellisten teoriain pääpiirteet sekä harjoitusaineita, kuten kirjanpitoa, sanomalehtireferaatien kirjoittamisesta ym. Luennoitsijoina tulevat olemaan V. Boman, J. Svrjälä, J. Tossavainen ja S. Nuorteva. Myös on pyydetty Suomesta eräs toveri luennoitsijaksi, mutta siitä asiasta ei ole vielä varmaa sopimusta saatu aikaan.

Sosialistinen nuorisoliike näkyy saavan jalansijaa Amerikassakin. Jo muutama aika on sosialistipuolueen kansalliviraston yhteydessä ylläpidetty nuorisoliikkeen toimintaa edistävä osasto ja puolueen virallisessa julkaisussa "Party Builderissä," on annettu erikoinen tila nuorisoliikettä koskeville kirjoituksille. Nuorisosaastoja onkin perustettu ympäri maan ja muutamissa kaupungeissa, kuten New Yorkissa ja lännellä Los Angeles'issa, toimivat ne erittäin virkeästi, vetäen suuria nuorisoujoukkoja puolelleen. Tämän liikkeen

merkitystä ei saata pitää vähäisenä, sillä on muistettava, että Amerikan kapitalistisen vaikutuksen alainen yleisö koettaa vetää nuorison puolelleen, etenkin ns. Nuorten Miesten Kristillisten Yhdistysten kautta. Nuorison valloittaminen vaikutuksemme alle on meille tärkeä kysymys.

Myöskin suomalaiset ovat alkaneet kiinnittää huomiota asiaan ja sanomalehdissä olkeitten tiedonantojen mukaan on useitten osastojen yhteyteen perustettu nuorisoseuroja. Tällaiset seurat pitäisi mielestämme kuitenkin niin paljon kuin mahdollista saada yleisiksi kaikille kansallisuuksille ja etenkin olisi suomalaiselle nuorisolle tarpeellista niiden kautta rakentaa lujempi siltä tämän maan erikielisten sosialistiryhmien välille.

Kaikki industrialiseerautuu. Nykyaikainen kapitalismi järjestää sääntöperäiselle liikekannalle kaiken, joka tavalla tai toisella tulee yleisemmin käytöön. Olemme nähneet, että lakon rikkomistoimi on miltei kokonaan joutunut liikemäisesti järjestettyjen toimistojen kästiin, että prostitutiosta on muodostunut varsinainen hyvin järjestetty yleiskansallinen liiketoiminta sanomalehdistöineen, tavarapörssiineen ja yleismaailmallisine liikesubteineen. Ammattikerjuunkin on joutunut suurkaupungeissa hyvin järjestettyjen korporatsioonien käsiin. Kerrotaan, että on olemassa säännöllisesti toimivaksi korporatsiooniksi muodostunut liike, jonka tarkoituksena on harvinaisten taide-osten varastaminen museoista. Ja nyt luetaan lehdistä, että Europan naimattomistot ovat entistä säännöllisemmäksi ja "bisnesmäiseksi" järjestäneet toimintansa. Eräs suuri naimavälityshallike on Berlinin vilkkaan liikekadun varrelle avannut suurilla näyteikkunoilla varustetun puodin, jossa rakkauden sulosta tavaraa kaupataan. Ikkuna on täytetty tarjona olevain naisten valokuvilla, jotka ovat varustetut hintalapuilla... ei kuin tiedonannoilla, siitä, kuinka paljon kullakin on myötäjäisiä. Ihme kyllä, kuuluu joukossa olevan nuoria, kauniita tyttöjä, jotka omistavat aina 50.000 markkaan omaisuutta. Lieneeköhän sitten tavarella muita virkoja, kun se ei mene kaupaksi ilman tarjoilematta, vaan onko tuollainen itsensä kauppileminen muuten tullut väristellyn elämäntavan muodik ei. Joka tapauksessa on tämä ilmiö uusi lisä kapitalistisen ruokottomuuden pitkään luetteloon.